

JE KRÁSNĚ NA SVĚTĚ!?

SBÍRKA ŽÁKOVSKÝCH BÁSNÍ A PRÓZ KE DNI ZEMĚ 2025

JE KRÁSNĚ NA SVĚTĚ!?

Sbírka žákovských básní
a próz ke Dni Země 2025

ZŠ Zruč nad Sázavou

– 2025 –

NAŠE ZEMĚ

Ema Vernerová, 5. B

Staráme se o naši Zem,
už jen když po ní jdem.
Louky, lesy, pole, moře,
tady všude je nám dobře.

Dává nám jíst a pít,
abychom s ní mohli býti.
Máme ji moc rádi,
jsme s ní velcí kamarádi.

Staráme se o ni vřele,
aby nám tu bylo skvěle.
Někteří lidé se ale nestarají vřele,
protože je jim naše Země u

TO JE KRÁSNĚ NA SVĚTĚ

Kristýna Lozanovská, 5. B

Život je krásný, život je fajn,
když se podívám, co vše kolem sebe
mám.

Slunce se probouzí, únava slábne,
příroda nám ukazuje, že po zimě to
zase zvládne.

Už jen pár týdnů, už jen pár dní,
budeme grilovat, budem se mít.

Člověku je do zpěvu, když vidí ty
barvy kolem sebe,
občas si vezmu telefon a jen tak
fotím nebe.

Když se usmívám, pár lidí kolem se
diví,
ale jak můžou, když všechnu tu
krásu vidí.

Ptáčci se radují a zpívají do kroku,
tak se nemrač a usměj se taky
trochu.

Zima už končí, všechno je fajn
a já jsem ráda, že tohle všechno
mám.

DEN ZEMĚ

Sajfrtová Sofie, 5. B

Co dát zeměkouli k svátku?
Co ji zbavit trochu nepořádku!
Posbíráme odpadky, hodíme je do koše
a cestou pozdravíme hraboše.
Ptáčci si akorát hnízda stavějí
a u toho krásně zpívají.
Proto si važte Země a jejího svátku,
který máme na památku.
A to je konec mého povídání,
přeji hezký den, pane a paní.

POLEPŠI SE

Matyáš Motyčka, 6. A

Pepa je kluk, který měl vždy v oblíbeně přírodu, lesy a hlavně zvířata. Líbila se mu také přírodověda, ve které se učili o zvířatech nebo o organismech. Měl se úžasně, dokud se do jeho třídy nepřistěhoval žák jménem Marek. Od toho dne už věděl, že je něco špatně, už jen z důvodu, že Marek schválně šlapal po trávnicích a kytkách a nejčastěji měl v oblíbeně kácet stromy. Po čase ho napadlo, že je způsob, jak toho nezdvořilého hochu odnaučit školení přírodě. Pozval si svého kamaráda Lojzu, aby to s ním vyřešil. V tu chvíli je napadla stejná věc. Oblékli si bundy a šli ven do obchodu pro vysílačky a pár lepicích pásek. Když to šli připravit, spatřili Marka, jak si brousí svoji sekeru. Opatrně prolezli okolo Marka a nastražili past. Pak utekli a schovali se tak, aby mohli Marka sledovat. Marek chvíli sekal do různých stromů, až se dostal ke stromu s nástrahou. Seknul a Lojza s Pepou začali řvát do vysílačky. Marek na druhé straně začal výskat a utíkal, co mu nohy stačily. Příští den ve škole k nim Marek přiběhl a řekl: „Nikdy nesekejte stromy, jinak vás vystraší tak, že vám vyrazí dech.“ Oba dva mu to odsouhlasili a po škole s úsměvem koukali, jak se Marek změnil. Sázel rostliny, dokonce už přestal šikanovat i děti, to by nikdo nečekal.

SPOLEČNÉ SÁZENÍ STROMŮ

Kalášková Kamila, 6. A

Natálie byla ve společenské místnosti, pololežela na růžovém sedacím pytlí a prohlížela si časopis o módě. Najednou se Mike objevil ve dveřích, Natálie se na něj zděšeně podívala a vyjekla: „Panebože!“ „Promiň, ale tohle je důležitý.“ Mike měl v ruce nějaký plakát a strčil jí ho pod nos. Natálie si ho vzala do ruky a prohlásila: „Co to je?“ „Přečti to.“ Natálie obrátila oči v sloup a začala číst: „Letošní sázení stromů se ruší kvůli malé účasti. Děkujeme za pochopení.“ Natálie se podívala na Mikea a Mike na ni. „No a?“ „No a? Pochopila jsi, co to znamená?“ Natálie vydechla a řekla: „Hele, chápu, že tě to mrzí, ale to se stává. Pochop to!“ Mike se na ni nevěřicně podíval a vyhrkl: „Ale můžeme to změnit!“ „A jak?“ Mike se začal koukat do země a tichým hlasem řekl: „No, kdyby jsme požádali...“ „Ani nápad!“ Natálie se zvedla ze sedacího pytle. „Proč?“ řekl Mike. Natálie ztratila řeč a zpátky si sedla na sedací pytel. „No, tak já se půjdu zeptat Kate.“ Mike odešel.

Zkusím jí zavolat... Ta by to mohla pochopit.

Kate: „Haló?“

Mike: „Ahoj Kate.“

Kate: „Mikeu, ahoj, děje se něco?“

Mike: „Už jsi slyšela o tom, že se nebudou sázet ty stromy?“

Kate: „Jo, slyšela. A s čím ti můžu pomoci?“

Mike: „Potřebuju vaši pomoc.“

Kate: „Oh, jo, jasně.“

Mike: „V-vážně?“

Kate: „Jasně, tak zítra, jo?“

Mike: „Jo, ahoj.“

Kate: „Ahoj.“

Tak jo... Teď to říct ostatním.

Mike to šel probrat s ostatními. Většina souhlasila, naopak někteří si stáli za svým, hlavně Natálie. „No tak, lidi, to vám nezáleží na Zemi?“ naléhá Mike. Veronika souhlasila s Mikem. „Mike má pravdu, pokud ty stromy nezasadíme, bude to problém!“ „Souhlasím,“ přidal se Maris. „No, tak dobře,“ řekla otráveně Alex. Všichni se podívali na Natálii, která řekla: „Já... Já tam... Nechci jít.“ „Proč ne? To kvůli Nataše?“ (Natálie je mladší sestra Nataši, s kterou nemá moc dobrý vztah.)

„Jo.“ Natálie se podívá do země, jako by se styděla to přiznat, po místnosti je hrobové ticho, přerušilo ho cinknutí zprávy. Mike vezme do ruky mobil a přečte

zprávu. „Napsala mi Kate, že Nataša nepřijde, prej je na horách.“ Na Natálii byla vidět velká úleva. „No, tak vidíš, půjdeš teda?“ „Ano, ano... Půjdu.“ „Super, tak vyrazíme!“

Sešli se na místě, sešlo se jich 9. Jinny natočila krátké video na sociální síť. To bylo od ní chytré, protože než tam přišli, bylo tam dost lidí. A šli sázet stromky, taky se vybralo dost peněz pro těžce nemocná zvířátka. Zasadilo se dost stromů, přes 2000. A takový velký počet jsme dokázali společně!

RÁNO

Barbora Boumová, 6. B

Zase se mi vstávat nechce,
do školy mám umět íčka,
mamka do mě žďuchá lehce,
mě se ale zavírají víčka.

Budík křičí, tak já vstávám,
ségra už tu dávno lítá,
pomalu si chleba dávám,
na obloze svítá.

Naštěstí je venku krásně,
sluníčko už svítí,
proto tady skládám básně,
na světě se mi moc líbí.

KOUŘENÍ PRÝ ŠKODÍ

Mrázek Václav, 6. B

Ve vesnici, kde žiji, hodně často vidím pány, jak u hospody kouří. Já jsem to nikdy nepochopil. Asi jsou na tom závislí a ničí si tím zdraví. Je opravdu veliký rozdíl, když se podívám na přírodu a pak na ně, jak tam kouří.

Když jsem šel okolo, viděl jsem, že tam jeden muž chybí. Nevím, co se s ním stalo, ale zbytek party mi nepřišel moc nadšený. Následující dny nepřišel druhý, pak třetí, až chyběla celá parta. Pochopil jsem, co se děje. Muži byli všichni v nemocnici. Onemocněli z toho jejich kouření. O dva měsíce později jsem je uviděl, jak sbírají cigarety ze země a uklízejí hospodu. Byl jsem moc rád, že nad svou závislostí vyhráli a přestali si ničit zdraví a také i přírodu.

Teď, když vidím naši vesnici bez kouřících lidí, zdá se mi, že je mnohem hezčí.

LIDI TROCHU ZLOBÍ

Jakub Jakl, 6. B

Slunce svítí, tráva roste,
vítr fouká trochu prostě.
Ptáček pípá, voda šumí,
mraky nad pahorky plují.

Les je zelený a krásný,
potok teče, není prázdný.
Všude klid a pohoda,
příroda je paráda!

Ale lidi trochu zlobí,
hází odpad, kam je baví.
Stromy kácí, vodu špiní,
pak se všichni hrozně diví.

Plasty v řece, smetí v lese,
nikdo už se neděsí přece?
Příroda nám dává vše,
tak proč ničit, co je naše?

Stačí ale trochu snahy,
nebuď líný jako tady!
Tříd' ten odpad, stromek zasad',
svoje síly pěkně nasad'!

NA SVĚTĚ JE KRÁSNE!

Nováková Julie, 6. B

To je krásně na světě,
slunce ráno svítí,
vítr fouká do listí,
řeka tiše šumí,
květy voní v zahradách,
ptáci v nebi krouží.

To je krásně na světě,
když hvězdy v noci svítí,
přemýšlím o planetě,
čím zlepšit naše bytí,
každý nový okamžik,
radost v srdci vzbouzí.

ŽIVOT

Pekárek Vít, 6. B

Žijeme ve spěchu a starostech. Málokdy si uvědomujeme, jak je ten náš svět nádherný. Když se ale někdy zastavíme a rozhlédneme kolem sebe, vidíme, kolik krásy nás obklopuje.

Jakmile vyjdu ven a vdechnu čerstvý vzduch, slyším zpěv ptáků a listů na stromech tiše šumí, cítím, jak je mi hezky. Na jaře se probouzí příroda, vše se začíná zelenat a dělá nám radost prvními kvítky. V létě u řeky sledujeme hmyz a ptáky, jak poletují nad hladinou řeky, občas zahlédneme nějakou rybu. Když na všechno svítí sluníčko, je to tak povzbuzující. Na podzim si užíváme, jak nám šustí listů pod nohama, a vnímáme všechny ty nádherné barvy stromů kolem nás. Když v zimě napadne sníh a třpytí se ve slunečních paprscích, cítíme, jak příroda dokáže kouzlit.

Důležitou součástí tohoto světa jsou lidé. Lidský úsměv má velkou moc, dokáže zahřát u srdce, potěšit a zlepšit celý den. Pomoc od neznámého člověka dokazuje, že ne všichni jsou zahledění do sebe a jsou na světě lidé, kterým záleží i na druhých. S kamarády si užíváme život, hrajeme si, povídáme a plánujeme, co všechno budeme jednou dělat.

Ne všechny dny jsou bez chybičky. Někdy se špatně vyspíme, nebo prostě nemáme svůj den. Někdo nás může během dne rozzlobit, nic se nám nedaří a všechno padá z rukou. Pak je dobré se zastavit, rozhlédnout se kolem sebe a vnímat krásu kolem sebe, vzpomenout si na něco pěkného, třeba to, jak se sedmikráska snaží kvést ve skulině asfaltu. I maličkost dokáže zlepšit den a udělat svět krásnějším.

MILUJI PROCHÁZKY VENKU

Skopka Martin, 6. B

Miluji procházky venku. Rád se koukám na přírodu, kterou rád obdivuji. Nejraději se dívám, jak se příroda mění během ročního období.

Na jaře se všechno probouzí ze svého spánku, všechno zase obživne a v létě nám nabízí své plody. Slunce rozzáří všechno kolem sebe a objímá nás svým teplem. Ještě hezčí je slyšet kolem mě ptačí zpěv. Na podzim rád pozoruji, listy mění barvu. A v zimě všechno zase utichne a můžu obdivovat sníh, který všechno kryje svou peřinou. Tohle všechno je pěkné, ale na Zemi není jen dobro, ale i zlo. Tím největším zlem jsou lidé.

Procházel jsem se a viděl jsem jednoho kluka, jak snědl sušenku a obal od ní právě hodil na zem. Naštval jsem se a šel jsem za ním zeptat se, co to dělá. „Co je ti do toho? Ostatní to dělají taky.“ Když jsem to slyšel, byl jsem ještě naštvanější. „To, že to dělají ostatní, neznamená, že to musíš dělat taky. Měl bys být lepší a chytřejší, takhle ničíš přírodu!“ Když jsem to řekl, on se zarazil, zvedl obal od sušenky a nakonec odešel, aby ho vyhodil do koše. Cítil jsem se šťastnější. Byl to malý čin, ale vím, že mi Země bude děkovat.

Když jsem koukal na internet, viděl jsem zprávy o tom, že velkým problémem je globální oteplování. To prý znamená, že se zvyšuje teplota na planetě a způsobuje to oxid uhličitý. V budoucnu to může dopadnout katastroficky. Je možné, že všechno roztaje a my už nikdy neuvídíme sněh. Některé rostliny a zvířata mohou zemřít. Tato myšlenka mě děsí.

Kéž by i ostatní lidé byli chytřejší a nezabíjeli planetu svými činy. Pokud budeme zlí, tak se Země bude bránit. Měli bychom se chovat slušně a dělat vše pro to, abychom tu byli co nejdéle.

VELKOMĚSTO

Knitl Filip, 7. A

Půjdete ven z domu, který se nachází ve velkoměstě. Skoro nikde není žádná zeleň, žádné stromy, keře a ani ptáčci nejsou slyšet. Okolo vás je jen hodně aut, která kouří z výfuku. Po levé straně vidíte elektrárnu, ze které vychází hodně černého dýmu, a vidíte, jak díky tomu začíná černat obloha.

V tu chvíli si řeknete, že musíte na chvíli ven z toho velkoměsta. Vezmete si kolo, batůžek se svačinou a vyrazíte ven. Pomalu z něho vyjždíte a začínáte vidět zeleň. Jsou vidět stromy, keře a tráva. I ptáčci si zpívají. Obloha je rozjasněná, skoro žádné obláčky a lehký vánek vám češe účes. To je ale nádhera! Vjíždíte do lesa, vidíte spoustu lesních tvorů. Veverky lezou po stromech, v dále za stromem spatříte, jak se pase srnčí rodinka, a nad vámi letí hejno ptáků.

Rozhodnete se, že zastavíte u nedaleké mýtiny. Dojedete tam a položíte kolo, sednete si na zem, otevřete batůžek se svačinou a začnete jíst a kochat se výhledem. Vidíte, jak se k vám přibližuje strakatá veverka a chce si vzít žalud, který leží vedle. Vezmete ho a snažíte se, aby si ho veverka vzala, ale nesmíte dělat prudké pohyby, jinak uteče. Jak se k vám přiblíží a vezme si žalud, budete mít šanci si ji prohlédnout zblízka. Díváte se na ni, ona na vás a pak uteče zpátky do lesa.

Dojíte svačinu a říkáte si, že musíte zpátky domů. Ale nechce se vám. Vezmete kolo, nasednete na něj a jedete tou stejnou cestou. Vidíte, jak zapadá slunce, a jediné, co řeknete, je: „WOW!“ Kvůli tomu jste se museli zastavit. Zás nasednete na kolo a jedete do toho velkoměsta, které bylo celé šedé a plné dýmu.

Tak o tyhle krásy přírody přicházíme... A bohužel si to děláme sami.

EKOLOGIE PLANETY

Simona Kadlecová, 7. A

Slunce pálí, horko se šíří,
ledovce tají, moře se blíží.
Země se mění, klima se hroutí,
my, lidé, jsme vinni.

Lesy se kácí, sucho stoupá,
zvířata hynou, domov chátrá.
Bouře a požáry krajinu pálí,
naše planeta v slzách se válí.

Plasty v oceánu, vzduch plný smogu,
každý nový den hrozivého roku.
Probudme se, dokud je čas,
změňme své chování, změňme svůj hlas.

Chraňme přírodu, šetřeme zdroje,
vraťme Zemi život, vraťme jí roje.
Společně tvořme, společně žijme,
planetu zachraňme, v míru ji řiďme.

TO JE KRÁSNE NA SVĚTĚ!

Marie Krchová, 7. A

Když ráno slunce zlatě svítí
a ptáci zpívají v korunách větví,
na loukách květiny barevné tancují,
je krásně na světě, to se ví.

Voda šumí v potocích čistých
a lesy voní po jehličí,
všude kolem příroda zpívá,
je krásně na světě, to se to dívá.

Každý den přináší nové zázraky,
smích dětí, radost a vzácné okamžiky,
v srdci láska, v duši klid,
je krásně na světě, to je náš cíl.

POMÁHEJME

Altmanová Martina, 7. A

Je brzké ráno, ale to pro Marka není žádný problém. Včera večer v televizi hlásili, že dnes je Den Země, čas pro úklid všech měst a obcí. Marek se tedy domluvil s kamarády a společně se vydali s pytli a rukavicemi do známých ulic. Jeden z Markových kamarádů navrhl soutěž v tom, kdo nasbírá nejvíce odpadků. Všichni se tedy dali s nadšením do práce a začali soutěžit. Marek měl za chvíli pytel z poloviny plný. Uběhly necelé dvě hodiny a všichni kamarádi se sešli na jednom místě. Když dorazil i Marek, bylo jasné, kdo vyhrál. Všichni ostatní měli jeden plný pytel, jen Marek jako jediný měl pytel a půl. S nadšením se rozesmál a ostatní se k němu přidali. Z ničeho nic uslyšeli veliký potlesk od překvapivě velké skupinky lidí, ve které byl i starosta obce. Ten Markovi radostně předal diplom a potřásl mu rukou. Marek byl zmatený a nevěděl, jak reagovat. A tak se jen usmál a začal se červenat. Starosta ho během dalšího dne vyhlásil v novinách jako „nejšikovnějšího záchránce obce“. Markova matka byla na syna velmi pyšná. Z Marka se stala celebrita, a když vyrostl, otevřel si svůj vlastní kroužek pro děti s názvem „Jak chránit naši planetu?“

Tak co? Chceš se také stát celebritou? Tvá obec i ostatní tě ocení. =))

Nyní víme, že na světě jsou stále lidé, kteří jsou ochotni udělat něco

pro Zemi, pro svou obec a okolí.

Zachovej se jako Marek a pomoz i ty!

Děkuji velmi moc =))

SVĚT JE KRÁSNÉ MÍSTO

Kubánková Viola, 7. A

Říká se, že svět je krásné místo. A možná opravdu je. Ale kdo to vlastně posuzuje? My - lidé, malí cestovatelé plující vesmírem na modré planetě, která si ani nevšimne, když ji opustíme.

Když se podíváme na svět očima dítěte, vidíme kouzla - motýla tančícího na květině, slunce hladící tváře, nekonečné hvězdné nebe. Ale podíváme-li se pečlivěji, spatříme něco jiného. Znečištěnou planetu, kde ubývá život, lidi, kteří bojují a temnotu.

Je krásně na světě?

Ano, svět je krásný. Ale ne vždycky. A ne pro všechny. Krása světa není samozřejmost. Je křehká jako sklo a nestálá jako déšť. A právě proto stojí za to ji chránit.

V PŘÍRODĚ

Matěj Patera, 7. A

Když se ráno probudím,
dlouho se nenudím.
Do přírody vyrážím
a komáry odrážím.

Poté, co je odrazím,
se sváčou se vytasím.
S medvědem se rozdělím
a dál už se nedělím!

Zahlédl jsem veverku,
jak tam žvýká baterku.
Volám, křičím: „Nech ji být,
budeš po ní zlé sny mít!“

Šlapu podél řeky
a jsem rudý vzteky.
Mladý frajer s rolákem,
loví ryby granátem.

Pošlu hejno komáří,
ty se s nikým nepárou.
V druhé vlně medvěda,
ať má trenky do hněda.

Nemusíš být doktor věd,
zná to každý nazpaměť –
příroda se musí ctít,
jinak by lid nebyl živ!

CO SE MI NELÍBÍ NA SVĚTĚ

Adam Kuthan, 7. B

Nelíbí se mi, že lidé často vyhazují kdekoliv odpadky, a ničí si tak sami přírodu. Neuvědomují si, že ji ničí nám všem!

Často chodím na ryby a není den, kdy bych neviděl odpadky kolem vody. Moc mi vadí, že je někomu jedno, že ublíží třeba rybě, které nechá umělou návnadu v tlamě hluboko za čelistmi. Stalo se mi totiž, že jsem chytil štika na umělou rybičku, kterou už na umělou nástrahu ulovil někdo přede mnou. Ryba se mu chytla za jednu z posledních žaber na trojháček. Tomu „někomu“ nedělalo problém nechat návnadu rybě v tlamě, a tím ji nechat trpět... Přitom bylo tak jednoduché trojháček z tlamky rybě vyndat, což jsem já s úplnou samozřejmostí udělal. Stačí málo – občas se zamyslet, co vše mohu způsobit svým jednáním, chováním a co mohu změnit, zlepšit, ovlivnit.

Nelíbí se mi také, že lidé často pytláčí nebo nerespektují pravidla chování ke zvířatům. Často také slýchávám ve zprávách, že lidé týrají zvířata. Například psa vyhodí někdo na ulici, protože je už nebaví. A je jim lhostejné, co s ním bude, jak dopadne, zda zemře. Je to přece živý tvor, ne věc, hračka... Nejhorší na tom je, že je to některým lidem úplně jedno. Často přemýšlím nad tím, proč to vlastně dělají, proč se takto chovají, a je mi z toho smutno.

Hodně také vidím nelegální skládky, které vznikají nebo už se ve velkém využívají.

Často mnozí lidé topí nevhodným palivem (třeba pet lahvemi, pneumatikami apod). Neuvědomují si, že to vše jde do ovzduší a všichni to dýcháme. Také někdo špatně třídí odpad (vyhodí třeba

pytel s odpadky do plastů – do žlutého kontejneru) nebo ho netřídí vůbec, což je úplně ta nejhorší varianta.

Myslím si, že se málo šetří pitnou vodou. Je velká spotřeba a může se v budoucnu stát, že jí bude nedostatek. Také dochází k znečištění vodních toků vypouštěním průmyslového odpadu. Kvůli tomu umírá hodně vodních živočichů. Poslední příklad úniku průmyslového odpadu je řeka Bečva, kde zahynulo přes 40 tun ryb.

Také si myslím, že by se neměly tolik neuváženě kácet lesy a pralesy. Jsou to totiž mimo jiné i domovy mnoha chráněných druhů živočichů. Lidé také někdy dělají ohně na místech, kde je to nelegální. Odhazují nedopalky cigaret a kvůli tomu vzniká hodně požárů v lesích, například případ Českosaského Švýcarska, kde někdo způsobil požár a vznikly tak obrovské škody.

To vše jsou za mě malé či velké ekologické katastrofy. Přitom to vše může člověk ovlivnit.

Přesto jsem rád, že žiju na tomto světě a mohu dělat, co mě baví a naplňuje. Hraji hokej, chodím rád do přírody, mám rád zvířata, rybařím. Jsem rád, že se mohu vzdělávat a chodit do školy, protože některé děti i v dnešním světě to štěstí nemají. Jsem rád, že máme dostatek pitné vody, teplo, světlo, střechu nad hlavou. Pojdme si ale uvědomit, že to není úplná samozřejmost a pojdme se začít podle toho i chovat!

A v neposlední řadě jsem moc rád, že žijeme v České republice v míru. :)

HEJ!

Hana Smetanová, 7. B

Když ráno vyjde slunce na oblohu,
barvy se probouzejí jak v malbě snů.
Zelené louky, modré řeky,
svět je plný krás, co v srdci se vlekly.

Včelky bzučí, stromy šumí,
všude kolem nás život se umí.
Každý úsměv, každý krok,
dává nám sílu i přidává rok.

Krása světa, co nás obklopuje,
v každém detailu, co nás potěší.
Žijme naplno, ať je nám hej,
vždyť na světě je krásně, tak pojďme dál, hej!

PLASTY V OCEÁNECH

Hrabánek Kryštof, 7. B

Plasty v oceánech jsou velký problém. Každý den se do moří dostávají miliony tun plastového odpadu, který se tam rozkládá velmi pomalu. Tento plast ohrožuje mořské živočichy, kteří ho mohou zaměnit za potravu. To může vést k jejich úhynu. Kromě toho se plast rozpadá na malé kousky, mikroplasty, které mohou skončit v potravním řetězci.

Abychom tento problém řešili, musíme začít používat méně plastu. Můžeme nosit látkové tašky, používat kovové lahve a třídit odpad. I malé kroky, jako je recyklování, mohou mít velký vliv. Pokud se spojíme a budeme chránit oceány, můžeme zajistit, že budou čisté pro budoucí generace.

HRAJME FÉROVĚ

Mykola Shkrobanets, 7. B

Na zeleném hřišti ráno
míč si skáče sem a tam.
Slunce svítí, tráva voní,
každý hráč je připraven sám.

Vítr foukne, píšťalka zní,
zápas právě začíná.
Běžíme vstříc velkým snům,
fotbal naše srdce má.

Klička sem a střela tam,
gól, stadion už řve.
Radost, pot a pevná víra,
soupeř šanci nevidí.

V hledišti se vlajky třepou,
rodiče nám fandí dál.
Každý zápas, každá chvíle
je jak zázrak, nádherný dar.

Stromy šumí kolem stadionu,
příroda nás sleduje.
Chraňme zemi, hrajme férově,
ať se svět nezmění v ruiny.

JE KRÁSNĚ NA SVĚTĚ?

Jeřábková Lucie, 7. B

Svět je krásný, když ráno se zjeví,
zlaté paprsky do krajiny vtrhají,
ale v temnotě, kde bolest se skrývá,
lidé v mlze svých chyb neustále tápají.

Hory nás vítají svým majestátem,
lesy šepotem nám ukazují cestu,
ale v městech, kde beton a sklo vládnou,
krása ztrácí svůj přirozený ráz.

Slunce nad mořem se pomalu sklání,
ale znečištěné nebe nás dusí,
snad je to vina, snad jen bloudění,
že příroda už tolik neoslňuje.

MY A ZEMĚ

Tomáš Hrubý, 7. B

Někdy mi vůbec nedochází,
jak dobře se nám daří.

Vodu, jídlo, elektřinu máme,
ale dost s nimi plýtváme.

O válkách stále slyšíme,
a nic s tím neuděláme.

Tyto všechny jevy
poškozují Zemi.

A je převeliká otázka:
Jak dlouho bude trvat tato „procházka“?

MŮŽEME ZA TO MY, LIDÉ!?

Navrátil Radovan, 7. B

Příroda se trápí a smutná je,
je ještě nějaká naděje?
Jak zachránit tu krásu krás,
nadějně jaro je tu zas.

Auto jede po dálnici,
dýmu jako po vánici.
Okýnkem pak letí
kdejaké to smetí.

I vody si znečistíme
a pak ryby málo jíme.
Místo nich jen odpad plave,
břehy pusté, ticho v trávě.

Proč lesy často hoří?
Zvířátka nám jen živoří.
Bez domova, bez potravy,
svět se mění v pusté trávy.

Není to zas taková dálka,
kde stále zuří válka.
Kdy už bude klid a mír,
proč to dělá Vladimír?

Je toho ještě mnohem víc,
co bych vám chtěl říct.
Když změníme své chování,
příroda se zotaví.

OBĚŤ VÁLKY

Zichová Vanesa, 8. B

Jedna rána, druhá, třetí...
bezvládné tělo k zemi letí.
Kulka tu dívku do prachu srazila,
copak je možné, aby už nežila?

Bylo jí dvacet, možná víc,
ona už nezažije nic.
Chtěla žít vesele, chtěla být šťastná,
právě jí svíce života zhasla.

Chtěla žít, aby něco poznala,
přitom své vrahy vůbec neznala.
To válka si další oběť vybrala.
To smrt zas jeden život sebrala.

Co se bude muset stát,
aby žil svět v míru?
To člověk musí vymyslet,
a tak ztrácím víru.

Kdopak svět zachrání?
Kdopak mu pomůže?
Vždyť takhle to dlouho
vydržet nemůže!

POMÁHAT SI JE SPRÁVNÉ

Kubištová Kristýna, 8. B

Když někdo spadne, ruku podám,
pomůžu vstát a nejsem sám.
Každý ví, že je to fajn,
když přátele blízko mám.

Když někdo pláče, já tu jsem,
společně najdem cestu ven.
Už žádné slzy, vše je v pořádku,
s přáteli vyřešíme každou hádku.

Když se smějeme všichni spolu,
cítíme, že máme podporu.
Ať každý ví, že není sám,
pomáháme si, to je náš plán.

Svět je hezčí, když se máme rádi,
všechno jde líp, když jsme kamarádi.
Tak buďme k sobě hodní dál,
ať má každý s kým by stál!

I ZVÍŘATA MAJÍ POCITY

Nerádová Veronika, 8. B

Hraju si s pejskem a vzpomenu si
na stále prováděné, zakázané pokusy.
Kéž by měla všechna zvířata takovou radost.
Jakou budou mít asi budoucnost?

Musí si procházet takovým zlem,
které je způsobeno člověkem?
Musí doopravdy trpět pro kosmetiku?
Ale lidé si stejně neposlechnou kritiku.

Každé zvíře má přeci emoce!
Na to se zapomene lehounce.
Pojď s námi za ně do boje,
buď naší Země naděje!

DEN ZEMĚ

Nováková Nikola, 8. B

Den Země slavíme s láskou a péčí,
přírodu nám v srdci chránit svědčí.
Pokud krásnou Zemi chceme mít,
binec na Zemi musíš zastavit.

Přestaň na vše jenom zírat,
radši odpad začni sbírat.
Tím, že odpad vytřídíš,
Zemi se velmi odvděčíš.

Když na Zemi odpad nebude,
zvířátek zase přibude.
Když se fauna zlepší,
svět bude mnohem hezčí.

Takže lidé milí,
třídme odpad s velkou pílí.
Zemi tím opravíme
a lepšího života docílíme.

DEN ZEMĚ

Tobiáš Sixta, 8. B

U řeky, kde voda klidně teče,
rybář v síti cítí, jak se něco vleče.
Ale je tam místo ryb plast,
rybář nemá co prodat.

V pralesích brazilských
žáby tam hopsaly, ale lidé
lesy kácet začali.
Žáby jsou teď smutné velmi,
domov postrádají už i šelmy.

Abychom zvířatům domov navrátili,
odpad bychom tříditi měli.
Chceme-li se slušně chovat,
tak musíme recyklovat.

Země bude lepší místo,
když odpad všude neleží.
Zkusme tedy pomoci, lidé,
této Zemi živorodé.

Odpad hezky sebereme
a Den Země oslavíme.

JE KRÁSNĚ NA SVĚTĚ!

Adéla Kovářová, 9. A

To je krásně na světě,
slunce září na květy.
Voda šumí v potoce,
ptáci zpívají do konce.

Motýl křídly zamává,
vánek si s lesem povídá.
V lese voní jehličí,
ticho duši vyléčí.

V poli vlčí máky plápolají,
cvrčci v trávě noty mají.
Nebe modré jako sen
radost voní každý den.

Večer se nebe stmívá,
měsíc tichounce zpívá.
Hvězdy na nebi září,
v noci se svatozáří.

AŤ JE KRÁSNE NA SVĚTĚ

Kranichová Adéla, 9. A

Slunce svítí, vítr vál,
řeka zpívá dál a dál.
Louky voní, lesy šumí,
ptáci v korunách zpívat umí.

Hory stojí pevně, hrdě,
moře šeptá v rytmu země.
Všude krása, klid a mír,
tohle všechno skryl vesmír.

Chraňme louky, lesy, řeky,
ať jsou krásné celé věky.
Země je náš domov milý,
ať je stále plná síly.

NEJSI SÁM

Šimánková Tereza, 9. A

Když nastane den,
kdy se nám všechno kazí a nic nám nejde,
musíme doufat jen,
že to za chvíli zase všechno přejde.

Občas je to trochu těžké,
zdá se nám to jako zlý sen,
je tady ale i to hezké,
na to nesmíme zapomenout jen.

Každý by měl mít někoho,
komu v nouzi zavolá,
kdo ho vždycky podrží,
s kým všechno zlé překoná.

Když jsi plný neštěstí,
nikdy nezapomeň,
že nejcennější co máš,
je pravé přátelství.

JE OPRAVDU VŠUDE KRÁSNĚ?

Adelina Turjanytsja, 9. B

To je krásně na světě,
na té naší planetě.
Kolem nás všude příroda,
v tom je naše výhoda.
Řeky šumí, stromy šepotají,
květiny spatříme v každém kraji.
Ve dne, v noci ptáci zpívají,
svým zpěvem náladu lidem zlepšují.

Ale je opravdu všude na světě tak krásně?

Když vidím, jak hoří lesy,
vždycky mě to hrozně děsí.
A co ty povodně?
Stávají se náhodně?
Znečištěná je voda v oceánech,
to ale nebylo v našich plánech.
Život zhoršujeme si sami,
Zachránit svět musíme.
Vid', mami!

NA ZEMI

Eliška Svobodová, 9. B

Na Zemi je přece krásně,
říkají to všechny básně.
Ne každý však ale ví
a možná se nikdy nedoví,
že se to zdá hezké na první pohled,
ale to jen proto,
že zlé věci nejsou vždy na dohled.

Zelená místa jsou čím dál menší,
nebe zamračenější,
zvířata neklidnější.
Vždyť bez kácení stromů
a vypouštění škodlivých plynů
byl by svět zdravější.
a lidé rozumnější.

JAKÉ TO BUDE PO NÁS?

Kristina Franclová, 9. B

Byl krásný den, slunce svítilo a vzduch byl svěží. Vyrazila jsem si na procházku. Kolem mě zpívali ptáci, listí šumělo v korunách stromů a lidé se tvářili spokojeně. Vše bylo hezké a barevné. Ale když jsem se rozhlédla více, všimla jsem si něčeho, co mi zkazilo náladu. V trávě se válela skleněná láhev a plastové sáčky se zachytily v keřích. Proč si lidé neváží toho, co mají? Téměř na každém rohu byl koš. A tak jsem chvíli přemýšlela a pak jsem pár kousků hodila do koše. Svět je krásný, ale musíme si ho chránit. Tohle by si měl uvědomit každý. Pokračovala jsem dál a uvědomila si, jak je svět fajn. Máme kolem sebe přírodu, čistý vzduch, čistou vodu a spoustu hezkých míst. Jen si toho musíme více všimnout a svým chováním tu krásu neničit. Pokud se o svět budeme starat a nebudeme z něj dělat skládku, zůstane krásný i pro ty, kteří přijdou po nás.

HOŘKOSLADKÝ SVĚT

Kateřina Papežová, 9. B

To je ale planeta –
barev plná paleta.
Ve vesmíru ladně pluje,
Venuše ji pozoruje.

Poskytuje místo k žití:
lesy, louky, vodu k pití.
Přeplněné dálnice,
to je běžná tradice.

Hluk a stres je všude kolem,
všechno musí býti honem.
Zastavme se chvíličku,
dopřejme si pauzičku.

Oceány samé plasty,
tohle nejsou žádné žvásty.
Lesy plné odpadků,
házejme je na skládku!

CO JE TO MÍT SE KRÁSNĚ?

Marie Vöröšová, 9. B

Co je to mít se krásně?
Pro někoho znamená to být bohatý.
Ale k čemu to je,
když smůla lepší se mu na paty?
Pro dalšího zase chata u moře,
kde v klidu poslouchá šum vln.
Jiný si zase s nohama na stole
popíjí rád karibský rum.
Já se cítím krásně,
když jsem s přáteli, kteří při mně stojí
nebo s milovanou rodinou,
která se o mě bojí.

NA SVĚTĚ JE PŘECE KRÁSNĚ!

Nikola Pacnerová, 9. B

Každý den se probouzíme do světa, který je plný barev, vůní a života. Stačí se rozhlédnout - modrá obloha, zelené stromy, zpěv ptáků. Příroda nám nabízí nekonečnou krásu a harmonii, kterou často bereme jako samozřejmost. Ale co když o ni přijdeme?

Den Země nám připomíná, že tato krása není věčná, pokud se o ni nebudeme starat. Každým rokem mizí lesy, řeky se plní odpadem a vzduch je těžší k dýchání. Lidé se ženou za pokrokem, ale zapomínají, že bez zdravé planety nebudou mít kde žít.

Přesto existuje naděje. Když se podíváme kolem sebe, vidíme lidi, kteří vysazují stromy, čistí oceány a učí děti lásce k přírodě. Malé skutky mohou mít velký dopad. Pokud se každý z nás zastaví a uvědomí si, jak je na světě krásně, možná si tuto krásu bude chtít uchovat i pro další generace.

A tak bychom se měli ptát sami sebe: Co mohu udělat, aby tento svět zůstal krásný? Možná stačí začít tím, že budeme více vnímat přírodu a chovat se k ní s úctou. Protože až si opravdu uvědomíme její hodnotu, pochopíme, že chránit ji znamená chránit i sami sebe.

KRÁSY JARA

Petr Honzárek, 9. B

Lehký vítr lesem zvučí,
ježek si chrápe poblíž tůně.
Voda v řece divoce hučí,
vzduchem plyne sladká vůně.

Na palouku se rosa blýská,
koloušci si hrají vesele.
Jarní pach nese tráva nízká,
jaro potěší i dospělé.

Rozkvět květin radosti dodá,
bzukot včel všude kolem nás.
Strávit dny doma je času škoda,
venku je jara čas.

S dětmi ven si hrát pojďme,
užijme si tento den.
Matce přírode vděční buďme,
vždyť je jaro, pojďte ven!

JE KRÁSNE NA SVĚTĚ?

Sabina Jelínková, 9. B

To je krásně na světě,
že máme si co přát
a vždy je důvod proč se smát.

Na té naší planetě je krásně
a každý okamžik musíme brát
vzácně.

Ale je to všude tak?

Proč se tedy lesy kácejí?
Stromy padají, lesy umírají,
holé pláně po nich zůstávají?

Proč si lidé ubližují?
A proč války jsou?
To vše zůstává jen otázkou.

NADĚJE

Varvara Shilina, 9. B

Slunce vychází, je žluté a hřeje,
po dešti barevná duha se objeví.
V parku se malé děvčátko směje,
v krásný svět mám stále naději.
Ale jinde na světě letadla letí,
shazují bomby na velké pralesy.
Tam, kde má být zima, rostou květy.
Medvědi nevědí, co se děje v tomto století,
Proč led ubývá? Kde mají žít?
Nebude pro ně lepší pryč odejít?
Co se právě teď děje ve světě?
Války, hádky, požáry na naší planetě!
Proč jsou lidé tak hrdí, proč jsou tak zlí?
Přijde mi, že náš svět zmizí už za pár dní.
A to je škoda!
Vždyť na světě je přátelství, láska a sny,
děti si hrají, barevně kvetou sady.
Dalších krás na světě celá je řada,
takový svět se mi líbí, ten já mám ráda!

KŘEHKÁ KRÁSA

Voloshchak Arsenii, 9. B

Slunce po nebi zlatě pluje,
řeky hučí mezi břehy.
Vítr si hraje se širými loukami,
šeptá si s trávou i korunou stromů.

Hory se tyčí jako strážci Země
lesy jim šeptají tichá slova.
Květiny tančí v jarním vánku,
příroda stále zůstává nádherná.

Ptáci zpívají vysoko v nebi,
moře se třpytí jako drahokam.
Každý den krása kolem nás leží
jen otevři oči a podívej se sám.

Však stromy mizí, řeky se kalí,
Země už trpí pod rukou lidí.
Příroda tichounce volá o pomoc,
bojí se, co ještě přijde.

Lidé ale pořád nevnímají,
jak příroda tiše strádá.
Zapomínají, jak křehký je svět,
co krásu svou nám stále dává.....

OBSAH

<i>Ema Vernerová, 5. B</i>	3
<i>Kristýna Lozanovská, 5. B</i>	4
<i>Sajfrtová Sofie, 5. B</i>	6
<i>Matyáš Motyčka, 6. A</i>	7
<i>Kalášková Kamila, 6. A</i>	8
<i>Barbora Boumová, 6. B</i>	10
<i>Mrázek Václav, 6. B</i>	11
<i>Jakub Jakl, 6. B</i>	12
<i>Nováková Julie, 6. B</i>	14
<i>Pekárek Vít, 6. B</i>	15
<i>Skopka Martin, 6. B</i>	16
<i>Knítl Filip, 7. A</i>	18
<i>Simona Kadlecová, 7. A</i>	20
<i>Marie Krchová, 7. A</i>	21
<i>Altmanová Martina, 7. A</i>	22
<i>Kubánková Viola, 7. A</i>	23
<i>Matěj Patera, 7. A</i>	24
<i>Adam Kuthan, 7. B</i>	26
<i>Hana Smetanová, 7. B</i>	28
<i>Hrabánek Kryštof, 7. B</i>	29
<i>Mykola Shkrobanets, 7. B</i>	30

<i>Jeřábková Lucie, 7. B</i>	32
<i>Tomáš Hrubý, 7. B</i>	33
<i>Navrátil Radovan, 7. B</i>	34
<i>Zichová Vanesa, 8. B</i>	36
<i>Kubištová Kristýna, 8. B</i>	38
<i>Nerádová Veronika, 8. B</i>	39
<i>Nováková Nikola, 8. B</i>	40
<i>Tobiáš Sixta, 8. B</i>	41
<i>Adéla Kovářová, 9. A</i>	42
<i>Kranichová Adéla, 9. A</i>	43
<i>Šimánková Tereza, 9. A</i>	44
<i>Adelina Turjanytsja, 9. B</i>	45
<i>Eliška Svobodová, 9. B</i>	46
<i>Kristina Franclová, 9. B</i>	47
<i>Kateřina Papežová, 9. B</i>	48
<i>Marie Vöröšová, 9. B</i>	49
<i>Nikola Pacnerová, 9. B</i>	50
<i>Petr Honzárek, 9. B</i>	51
<i>Sabina Jelínková, 9. B</i>	52
<i>Varvara Shilina, 9. B</i>	53
<i>Voloshchak Arsenii, 9. B</i>	54

JE KRÁSNE NA SVĚTĚ!?

Sbírka žákovských básní a próz ke Dni Země 2025

Vydala: Základní škola Zruč nad Sázavou v roce 2025

Ilustrace (vnější část obálky): Amálie Krutilová, 9. A

Ilustrace (viz. tato strana): Julie Kadlečková, 7. A

Náklad: 50 ks

Grafika, tisk: Lepor Kutná Hora – www.lepor.cz

Sbírka byla sestavena z příspěvků žáků ZŠ Zruč nad Sázavou do literární soutěže, konané u příležitosti oslav Dne Země 2025

ZŠ Zruč nad Sázavou

2025